

Oponentský posudek

na diplomovou práci Vojtěcha Budinského

„Poskytování veřejných služeb v integrovaných dopravních systémech“

Předkládaná práce se věnuje tuzemské právní úpravě poskytování veřejných služeb v integrovaných dopravních systémech. Její rozsah je celkem 64 stran psaného textu. Text byl vyhotoven s ohledem na právní stav ke dni 28. září 2014. Na práci je zapotřebí ocenit skutečnost, že staví na solidních teoretických základech v oblasti práva veřejného, zejména tedy práva správního. Autor si zvolil nelehké téma, které má nejenom teoretické, ale i dalekosáhlé praktické konsekvence, reflektující komplikované prolínání jednotlivých pozitivních právních úprav a to jak z oblasti práva veřejného, tak i práva soukromého. Práce obsahuje anglické resumé, klíčová slova a tři barevné mapová vyobrazení.

Autor práci rozdělil na úvod, závěr, šest analytických jednu praktickou část, ve kterých se systematicky věnuje tématům veřejné služby z hlediska jejího teoretického vymezení (část první), veřejné hromadné dopravy, integrovanému dopravnímu systému a Pražské integrované dopravy (část druhá), právní úpravě zakotvené v zákoně č. 194/2010 Sb. (část třetí), financování prokazatelné ztráty (část čtvrtá), postavení stran integrovaného systému (část pátá) a praktickému rozboru případové studie ve vztahu k realizaci zajišťování veřejné služby v městě Rožtoky (část šestá).

První část práce si dává za cíl pojednat o pojmu, koncepci a rozsahu „veřejné služby“. Autor zde uvádí řadu příkladů z platné právní úpravy, které do kategorie „veřejné služby“ zařazuje: jedná se o příklady z oblasti přepravy cestujících, poštovních služeb, energetiky, odpadového a vodního hospodářství, veřejnoprávního vysílání, širokopásmové infrastruktury, zdravotní péče, školství, kultury, sportu a volnočasových aktivit.

Druhá část se věnuje vymezení pojmů „veřejná hromadná doprava“ a „integrovaný dopravní systém“. Jedná se o část, která se nevěnuje analýze právní, ale vymezuje historické a ekonomické souvislosti problematiky.

Třetí část se věnuje stručnému nástinu obsahu zákona č. 194/2010 Sb., o veřejných službách v přepravě cestujících. Výklad lze označit toliko jako přehledový, neobsahuje detailnější analýzu jednotlivých institutů.

Čtvrtá a pátá část se věnují právní úpravě financování prokazatelné ztráty a postavení stran integrovaného systému. Výklad v těchto částech lze označit za do značné míry detailní a vyčerpávající. Autor prokazuje detailní znalost problematiky a prezentuje dobře vyargumentované závěry.

Část šestá je koncipována jako případová studie fungování integrovaného systému v městě Rožtoky a to ve vazbě na železniční i autobusovou dopravu.

Celkové hodnocení práce: Osobně považuji práci za zdařilou, ovšem vykazuje jednu zcela zásadní slabinu, kterou je absolutní absence čerpání z existující odborné literatury. V celém díle není existující odborná literatura, která se tématu týká, vůbec citována. Nedá se tedy konstatovat, že by předkládaná práce stála na pevných teoretických základech. Skutečností

přítom je, že problematika poskytování „veřejných služeb“ byla již v prvorepublikovém období předmětem značného zájmu vědy správního práva. Problematice se v tomto období věnoval zejména absolvent pražské právnické fakulty a pařížské Sorbonny O. Klapka (srov. např. jeho výjimečné dílo Klapka, O.: „Veřejná služba a veřejný ústav ve francouzském právu správním a pojem veřejného ústavu v právu československém“, Sbírnka spisů národohospodářských ; Svazek XXVII, Brno : Barvič & Novotný, 1926). Po r. 1989 byla v české odborné literatuře věnována „veřejným službám“ pozornost zejména v souvislosti s požadavky evropského komunitárního práva (např. můj článek „Služby obecného hospodářského zájmu v komunitárním právním řádu“, Právní rozhledy, Roč. 13, č. 5, 2005, s. 167-175.).

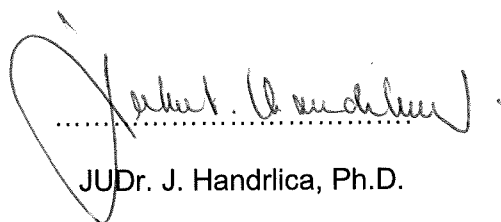
S ohledem na výše uvedené navrhuji, aby se autor v rámci obhajoby práce vyjádřil k následujícím problémovým okruhům:

- Jaká je právní úprava poskytování „veřejných služeb“ v právu EU (odpověď pouze rámcově, ne detailně).
- Je poskytování veřejných služeb výkonem státní správy? Existuje na straně občana veřejnoprávní nárok na poskytování veřejných služeb? Jakými právními prostředky byl tento nárok případně vymahatelný?
- Jakým právním statutem disponují subjekty, poskytující „veřejnou službu“? Jedná se v případě činnosti těchto subjektů o výkon státní / veřejné správy?

Závěrem bych chtěl konstatovat, že téma, které si autor zvolil, je relativně náročné. Ne všechny teoretické otázky byly v práci dostatečným způsobem nastíněny. S výhradou průběhu obhajoby – navrhuji hodnocení

„dobře“.

V Praze, dne 30. listopadu 2014,

JUDr. J. Handrlica, Ph.D.